

Orfické zlomky

malý výběr z edice Kern, Orphicorum fragmenta
(pracovní překlad)

Fr. 6 = Platón, Faidón 70c

Nuže, jest jisté staré vypravování, na něž se pamatujeme, že tam [v Hádu] duše žijí, když tam přijdou odsud, a zase sem [z Hádu na svět] opět přicházejí a opět vznikají z těch, kteří zemřeli.

Fr. 7 = Platón, Faidón 62b

Ano, pravil Sókratés, zdálo by se to takhle být nesmyslné; ale ne, snad to má nějaký náležitý význam. Vždyť v nevyšlovitelných řečech zasvěcenců se říká, že my lidé jsme v jakémsi vězení a že se z něho člověk nesmí vyprošťovat ani z něho utíkat, ta věc je pro mne příliš vysoká a nesnadno pochopitelná. Zdá se mi však, Kebéte, že je dobře řečeno, že nás bohové mají v péči a že my lidé jsme bohům částí jejich majetku.

Fr. 8 = Platón, Kratylos 400bc = Diels-Kranz B 3

Někteří totiž říkají, že tělo (*sóma*) je hrob (*séma*, znak) duše, jako by v přítomné době byla pohřbena; ale také proto, že duše prostřednictvím těla projevuje (*sémainei*, označuje) vše, cokoli projevuje. Proto je prý tělo správně zvané *séma* [znak, pomník, hrob]. A jak se mi zdá, pojmenovali tak tělo zejména stoupeni Orfeovi, domnívajíce se, že duše trpí trest za to, zač je trestána, a že má tělo jako ohradu, aby byla držena ve vazbě (*sózétai*), na způsob vězení. Je tedy tělo, jak se vskutku jmenuje, vazbou (*sóma*) duše, dokud duše nezaplátí svou pokutu. Není tedy potřeba měnit ani jedno písmeno.

Fr. 13 = Platón, Symposion 218b = DK 1 B 7 /1

{Alkibiadova opilecká řeč o svádění Sókrata:} Vždyť vy všichni jste zasaženi šílenstvím filosofa (Sókrata) a bakchickým vytržením! Proto to všichni uslyšíte; však mi odpustíte jak to, co jsem tehdy dělal, tak i to, co nyní říkám. Ale sluhové, a je-li zde někdo jiný nezasvěcený a nevzdělaný, zavřete si uši hodně velikými vraty!

Viz Diels-Kranz B 7/2.

Fr. 21 = Platón, Zákony IV; 715e = DK 1 B 6 (zač.)

Bůh, jenž podle dávného výroku drží ve svých rukou počátek, dovršení i střed všeho, co je.

Fr. 21a = Pseudo-Aristotelés, De mundo 7; p. 401a27-401b7 Bekker

Proto se v Orfických zpěvech neříká nevhodně:

Zeus se první zrodil; Zeus, blesk jasný!
Zeus je hlavou, Zeus je středem, Diem se pak všechno dovršuje;
Zeus je základem země i hvězdnatého nebe;
Zeus se narodil mužem, Zeus se stal nesmrtelnou dívkou;
Zeus je dechem všeho, Zeus je neumdlévající vzmach ohně;

Zeus je kořenem moře, Zeus je Slunce i Luna;
 Zeus je králem; Zeus, blesk jasný, je vůdcem všeho!
 Neboť vše ukryl a zase na oblažující světlo
 z čistého srdce vyvedl, když provádí paměťihodná díla.

(Viz Hérakleitos B 30, B 31, B 111, B 84.2.)

Věšší část téhož textu (v rozsahu *De mundo* 401a28-b5, ed. W. L. Lorimer) v pracovním překladu ze semináře filologů (V. H.):

Zeus tu byl první a poslední bude, vladař ten blesků.
 Zeus je hlava i střed a z Dia povstalo všechno,
 Zeus je hranicí Země a nebe, jež hvězdami září,
 Zeus je rodem svým muž a stejně tak věčnou je dívkou,
 Zeus, který dechem je pro vše a ohně, co nehasne, silou,
 Zeus je kořenem moře, je zároveň Sluncem i Lunou,
 Zeus je král, on nade vším panuje, vladař ten blesků.

Fr. 245 = Pseudo-Iústinós, *Cohortatio ad gentiles* 15c5 Morel = DK 1 B 7/2 (zač.)
 Promluví, ke kterým se sluší; vy nečistí, zavřete dveře!